Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

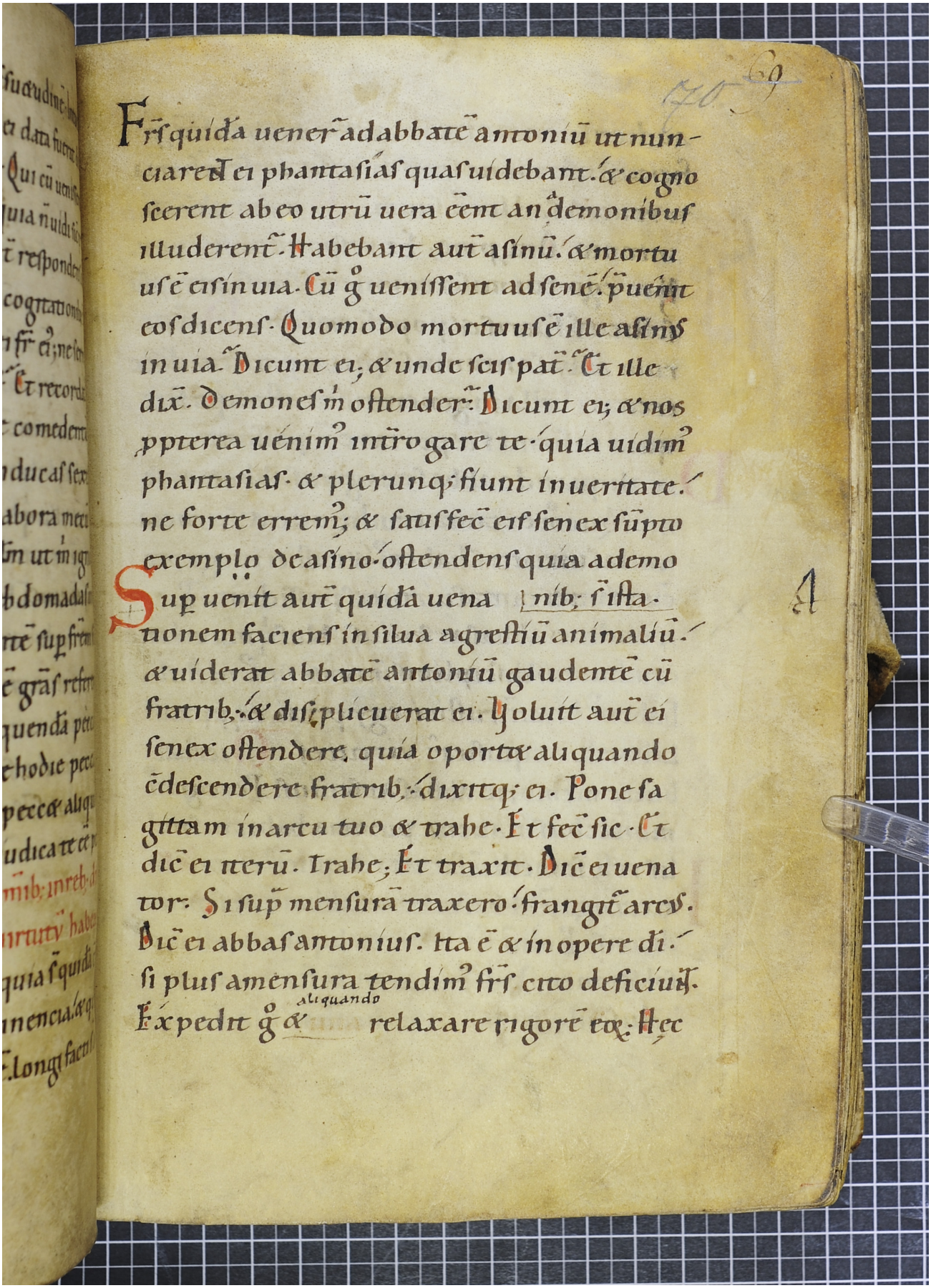

Frs quidā uenerūt ad abbatē antoniū ut nun-
ciarent ei phantasias quas uidebant. & cogno
scerent ab eo utrū uera ēent an dēmonibus
illuderentur. Habebant autē asinū. & mortu
us ē eis in uia. Cū g uenissent ad senē. puēnt
eos dicens. Quomodo mortuus ē ille asinus
in uia. Dicunt ei; & unde scis patr. Et ille
dix. Dēmones m ostenderūt. Dicunt ei; & nos
pp̄terea uēnim intrōgare te. quia uidim
phantasias. & plerunq; fiunt in ueritate.
ne forte errem; & satisfec eis senex sūpto
exemplo de asino. ostendens quia ademo
Sup uenit autē quidā uena nib; sista-
tionem faciens in silua agrestiū animaliū.
& uiderat abbatē antoniū gaudentē cū
fratrib;. & dis;plicuerat ei. Voluit autē ei
senex ostendere, quia oportet aliquando
ēdescendere fratrib;. dixitq; ei. Pone sa
gittam in arcu tuo & trahe. Et fec sic. Et
dic ei iterū. Trahe; Et traxit. Dic ei uena
tor. Si sup mensurā traxero. frangit arcus.
Dic ei abbas antonius. Ita ē & in opere di.
si plus a mensura tendim frs cito deficiūt.
Expedit g & aliquando relaxare rigorē eq;. Hec